

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/48/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125325626
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:6125325626.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, a.s., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 31320155, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom AK, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. XXXX/XX, D., okr. Vranov nad Topľou, o zaplatenie sumy 2.139,39 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **n e m á** voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.8.2025 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.139,39 eur, spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 26.1.2018 uzatvorená zmluva o pôžičke č. 3146038021, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku 3.200,00 eur, uzavretú elektronicky na diaľku elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 51,73-eurových splátkach po dobu 96 mesiacov a to až do celkovej sumy pôžičky 5.030,08 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil celkovo 391 eur. Vzhľadom k tomu že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom vo forme predžalobnej upomienky vyzval žalovaného k okamžitej úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný ani dodatočne dlžné splátky neuhradil. Preto právny predchodca žalobcu dňa 22.9.2022 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.9.2022 – oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20.6.2022. Jeho celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje čiastku 2.139,39 eur (nesplatená dlžná istina úveru). Žalobca zároveň požaduje aj zmluvné úroky, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojených s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. V predmetnej veci vydal upomínací súd platobný rozkaz, č. k. 27Up/551/2025-71 zo dňa 9.6.2025, voči ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote kvalifikovaný odpor s odôvodnením.

3. V odpore žalovaný uviedol, že sa so žalobcom dohodol v jeseni 2024 na splátkach dlžnej sumy vo výške 150 eur mesačne, ktorú sumu riadne spláca. Celkovo zaplatil 1.200 eur. Poberá plný invalidný dôchodok v sume 407 eur mesačne, preto si vyššiu mesačnú splátku nemôže dovoliť.

4. V podaní zo dňa 16.9.2025 označenom ako vzájomná žaloba žalovaného na zamietnutie žaloby žalobcu žalovaný navrhol úplne zamietnutie žaloby Okresným súdom vo Vranove nad Topľou voči nemu z dôvodu, že sa odvoláva na rozhodnutie Okresného súdu vo Vranove nad Topľou v podobnej veci

(tzv. prvá istina), sp. zn. 10Csp/36/2025, kde súd žalobu spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. zamietol z toho dôvodu, nakoľko touto spoločnosťou nebolo preukázané, že s ktorou splátkou som bol v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace, resp. kedy som sa mal stať neplatičom.file_0.jpg

file_1.wmf

file_2.jpg

file_3.wmf

file_4.jpg

file_5.wmf

file_6.jpg

file_7.wmf

file_8.jpg

file_9.wmf

file_10.jpg

file_11.wmf

file_12.jpg

file_13.wmf

file_14.jpg

file_15.wmf

file_16.jpg

Súhlas s rozhodnutím Okresného súdu vo Vranove nad Topľou potvrdila aj samotná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., keď písomne zareagovala na jeho reklamáciu, ktorú vyjadril v sprievodnom liste, ktorý im poslal spolu s úplnou kópiou rozsudku vo veci sp. zn. 10Csp/36/2025, nakoľko nadobudol pocit, že si rozhodnutie Okresného súdu v tejto veci ani neprečítali, keďže ho v letných mesiacoch vyzývali aby im posielal 30-eurové splátky v prípade údajnej 4. istiny, ktorú ešte nezačali vymáhať prostredníctvom platobného rozkazu, ktorý by podľa mojich znalostí získali podaním žaloby na upomínací súd. Kópie jeho komunikácie so spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako dôkaz dodáva spolu s touto vzájomnou žalobou. V tejto veci by chcel uviesť aj to, že podľa jeho názoru ho VÚB banka takpovediac dala na exekúciu, nakoľko ich v minulosti (počas pandémie Covid-u, v roku 2019) kontaktoval emailom, lebo sa s bankou chcel dohodnúť na inom ako peňažnom vyrovnaní, chcel som na banku postúpiť autorské práva jednej z mojich e-kníf, ktoré sú publikované na stránke: E. VÚB banka moju ponuku odmietla a následne som bol kontaktovaný písomne exekútorom. Žalovaný na pojednávaní dňa 2.10.2025 uviedol, že mal viacero úverov. Žiadal spoločnosť Intrum o povolenie splátok. Bol s nimi dohodnutý na splátkach po 150,- eur mesačne, ale po uhradení im asi ôsmej splátky, tak či tak spoločnosť Intrum pristúpila k súdnemu vymáhaniu tejto pohľadávky. Zároveň uvádza, že je chorý, invalidný, s tým, že má diagnózou paranoidnej schizofrénie, teda duševnú chorobu, a preto nie je schopný predmetný úver splácať. Ďalej uviedol, že od VÚB banky dostal asi sedem spotrebných úverov, plus jedno povolené prečerpanie do 500 eur. Teraz je na tom zdravotne trochu lepšie, ale predtým bol v stave absolútnej psychózy a oni mu tam stále núkali nejaké úvery. Mal dôchodok 400 eur a stačilo mu len cez SMS overiť, a nemusel ani fyzicky navštíviť VÚB F. a na základe toho mi takto poskytli úver. Ešte od neho vymáha pohľadávku spoločnosť Heypay, tam im platí po 30 eur mesačne a včera mi prišla výzva od nejakej spoločnosti, ktorá sa volá Consulting alebo nejak podobne a tam takisto odo neho žiadajú nejakú pohľadávku. Tá pohľadávka tam je vo výške okolo 500 eur. Je nezamestnaný, poberá invalidný dôchodok vo výške vo výške 407 eur. Predtým mal živnosť, ale už som ju zrušil dávnejšie. Robil preklady z nemeckého jazyka, ale to zrušil, lebo sa mu to neoplatilo. Mal som tam také nízke príjmy zo živnosti, tak maximálne po 200 eur mesačne.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie predložil súdu aj výzvy právneho predchodcu, banky, zo dňa 1.8.2022 a zo dňa 22.9.2022. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazujeme splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. Už v žalobe uviedol, že v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 22.9.2022 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 26.9.2022 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bol zároveň žalovaný vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 1.8.2022 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná výzva bola žalovanému doručovaná dňa 01.08.2022 pod číslom zásielky RF621829868SK, čo preukázal predloženým podacím hárkom (dátum odoslania je zrejмый z podacieho hárku - na ľavej strane zľava). K výzve súdu uvádza, že spôsob doručovania a aj tzv. fikcia doručovania je upravená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚBPŌŽIČKA fyzickým osobám - občanom. Konkrétne v Čl. VII bod. 1 je uvedené, že „Tieto písomnosti vrátane iných písomností sa (napr. upomienky, odstúpenie) sa považujú za doručené aj vtedy, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručiteľná (adresát neznámy, nezastihnutý, nesprávna adresa, adresát požiadal o doposielanie), a to dňom podania zásielky. Inak sa písomnosť, ktorá bola zasielaná ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje za doručenú dlžníkovi dňom, keď ju podľa údajov veriteľa prevzal, alebo ak bola písomnosť uložená na pošte v posledný deň lehoty stanovenej poštovým doručovateľom na jej vyzdvihnutie. V prípade, keď sa písomnosť nezasiela ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje sa takáto písomnosť za doručenú desiatym dňom po dni, keď

bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu...“V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.). Napriek uvedenému v prílohe zaslal súdu doklad – výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že predmetná výzva bola žalovanému doručovaná a žalovaný ju prevzal. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a vyjadreniami trváme v plnom rozsahu. Pre prípad, že žalovaný uzná uplatnený nárok, s poukazom na ust. § 282 CSP navrhujeme, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku. V prípade, že pojednávanie vo veci bolo otvorené a vo veci samej nebolo rozhodnuté, žiadame týmto o zaslanie zápisnice z pojednávania do elektronickej schránky zástupcu žalobcu.

6. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomne.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere – Flexipôžička, vrátane obchodných podmienok, prehľadom splátok a úhrad, výzvou na zaplatenie pohľadávky, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zmluvou o postúpení vymáhanej pohľadávky a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa 26.1.2018 na základe žiadosti právneho predchodcu žalobcu zmluvu o pôžičke č. 3146038021, pričom výška pôžičky (finančného plnenia) bola 3.200,00 eur, celková suma pôžičky predstavovala sumu 5.030,08 eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 96-tich mesačných splátkach pri výške 51,73 eur, anuitnej výške splátky v sume 64,00 eur, ročnej úrokovej sadzbe – 11,90 % a RPMN – 13,17 %. Splatnosť poslednej mesačnej splátky je 20.1.2026.

9. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sa mali stať Podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky.

10. Listom označeným ako pokus o zmier zo dňa 1.8.2022 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k okamžitej úhrade nedoplatku časti splátok v sume 201,28 eur, v opačnom prípade pristúpi k zosplateniu celého úveru. Listom označeným ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.9.2022 oznámil žalobca žalovanému zosplatenie celého zvyšku úveru a to v celkovej sume 2.986,64 eur.

11. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný na splátkach uhradil do podania žaloby sumu 391 eur.

12. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere

vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- h) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- i) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- j) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- k) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- m) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- n) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- o) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- q) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- r) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- s) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- t) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

u) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
w) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
x) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až j), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 OZ, sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z

toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

25. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

26. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. OZ, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

27. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

28. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

29. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

31. Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

32. V § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

33. V zmysle § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka

zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

34. Je nepochybné, medzi stranami nesporné a z vykonaného dokazovania to vyplynulo, že suma, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, je nárokom zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu – VÚB, a.s. ako bankou a žalovaným ako dlžníkom dňa 18.5.2018, na základe ktorej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver v sume 964 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť za v zmluve dojednaných podmienok. Žalobca svoj nárok v konaní a svoju vecnú aktívnu legitimáciu odvíja od Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok a Dodatku č. 4 k tejto zmluve, uzavretej medzi ním ako postupníkom a spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom (bankou).

35. Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. OZ. Postúpením pohľadávky treba rozumieť zmenu v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne zmenu v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi, novému veriteľovi a to aj bez súhlasu dlžníka. V danom prípade sa však Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky žalovanému na inú osobu musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko ten má vo vzťahu k Občianskemu zákonníku povahu lex specialis.

36. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postúpenia pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol klient s plnením pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň to, aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Písomná výzva banky dlžníkovi na splnenie dlhu je nevyhnutnou podmienkou platnosti postúpenia (cesie) pohľadávky banky na tretiu osobu. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť a ak tak aj napriek tomu urobí, potom takéto postúpenie je svojim obsahom a účelom v rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

37. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

38. Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka (žalovaného) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovaného, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

39. Postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku nepretržite 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka, nakoľko doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/47/2016 zo dňa 24.02.2016).

40. Súd má za to, že výzva uvedená v § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je právnym úkonom, čo znamená, že platnosti resp. neplatnosti tejto výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu a to postúpenia

pohľadávky zo strany banky. V prípade ak tento faktický úkon nebol vykonaný, neplatným bude následný právny úkon.

41. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 26.1.2018 na základe žiadosti právneho predchodcu žalobcu zmluvu o pôžičke č. 3146038021, pričom výška pôžičky (finančného plnenia) bola 3.200,00 eur, celková suma pôžičky predstavovala sumu 5.030,08 eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 96-tich mesačných splátkach pri výške 51,73 eur, anuitnej výške splátky v sume 64,00 eur, ročnej úrokovej sadzbe – 11,90 % a RPMN – 13,17 %. Splatnosť poslednej mesačnej splátky je 20.1.2026.

42. Súd konštatuje, že žalobca nemá aktívnu pasívnu legitímáciu v tomto súdnom spore, a to z nasledujúcich dôvodov : právny predchodca žalobcu VÚB banka pri okamžitom zosplatnení celého dlhu nešpecifikoval presne konkrétnu splátku, na základe ktorej neuhradenej splátky tento zvyšok dlhu žalovanému zosplatnil. V zmysle najnovšej aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. uznesenie NS SR, sp. zn. 8Cdo/3/2025 z 8.9.2025 ; sp. zn. 5Cdo/197/2024, atď., ale takáto splátka presne konkretizovaná a špecifikovaná byť musí pri okamžitom zosplatnení, inak je toto zosplatnenie neplatné. V podanej žalobe žalobca síce tvrdí, že k zosplatneniu došlo pre splátku pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20.6.2022, avšak zo samotných úkonov, z ktorých tento právny úkon zosplatnenia pozostáva, a to z výzvy na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na možnosť okamžitého zo splatenia a následne zo samotného okamžitého zosplatnenia zvyšku dlhu nevyplýva, respektíve presne konkretizovaná splátka, ku ktorej malo dôjsť k okamžitému zosplatneniu, a tak ako teda uvádza v žalobe malo ísť o splátku splatnú dňa 20.6.2022. Táto splátka špecifikovaná nie je. Naopak, v tretej upomienke je vyčíslená suma istiny 201,28 eur a úrokov z omeškania 197,28 eur, s ktorými mal byť žalovaný v omeškaní, pričom v samotnej úverovej zmluve má dohodnutú výšku úverovej splátky mesačnej v sume 51,73 eur, vrátane poistného. To znamená, že vyčíslená suma predstavuje súčet viacerých neuhradených splátok bez ich konkrétnej špecifikácie, ktoré splátky, ktoré kedy mali byť splatné, by malo ísť. To isté platí aj pre úkon samotného vyhlásenia okamžitej splatnosti zvyšku dlhu, kde žiadna takáto splátka nie je konkretizovaná. Z ďalej predložených dokladov súdu zo strany žalobcu je zrejmé, že pri postupovaní pohľadávky z VÚB banky pôvodnej na Intrum Slovakia malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky práve vyplývajúcej z tohto okamžitého zosplatnenia dlhu. Ak sa teda konštatuje neplatnosť právneho úkonu okamžitého splatenia dlhu, tak tým pádom je neplatné aj postúpenie pohľadávky zo strany VÚB banky na žalobcu ako subjekt vymáhajúci pohľadávky Intrum Slovakia. To znamená, že Intrum Slovakia nie je nositeľom aktívnej právnej legitímácie v tomto konaní. Rovnako dôležitý je aj aspekt súdnej kontroly. Súd, ktorý posudzuje platnosť úkonu zosplatnenia, musí byť schopný ex post spoľahlivo a objektívne preskúmať, či boli kumulatívne splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť schopný bez pochybností určiť, so splatením ktorej konkrétnej splátky bol spotrebiteľ v omeškaní, kedy presne toto omeškanie začalo, a či v čase uplatnenia práva na zosplatnenie uplynula zákonom požadovaná trojmesačná lehota. Ako správne uviedol odvolací súd, pokiaľ výzva veriteľa obsahuje len všeobecnú informáciu o celkovej dlžnej sume po splatnosti (ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, kde bola uvedená suma 356,90 eur), nie je z nej možné zistiť, z akých jednotlivých položiek sa táto suma skladá. Môže ísť o súčet viacerých splátok, prípadne o súčet jednej či viacerých splátok a rôznych poplatkov, sankčných úrokov a pod. Pri takejto formulácii výzvy nie je možné spoľahlivo určiť, či je splnená podmienka omeškania s jednou splátkou po dobu najmenej troch mesiacov. Spotrebiteľ je tak uvedený do stavu neistoty, nakoľko nevie, zaplatením akej konkrétnej sumy (splátky) môže odvrátiť zosplatnenie, a súd nemá možnosť preskúmať zákonnosť postupu veriteľa. Najvyšší súd sa preto, v súlade so závermi rozhodnutia publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025 pod číslom 34/2025, stotožňuje s názorom, že právny úkon veriteľa (či už upozornenie pred zosplatnením alebo samotný úkon zosplatnenia), ktorý neobsahuje presnú a nezameniteľnú identifikáciu tej konkrétnej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ uplatňuje právo na predčasné splatenie úveru, je pre svoju neurčitosť absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ. Neurčitosť spočíva práve v tom, že bez tejto konkretizácie nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia zákonom stanovených podmienok.

43. Za ďalšie, súd konštatuje neexistenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a to aj z dôvodu toho, že pred postúpením bankovej pohľadávky na nebankový subjekt neboli dodržané povinnosti vyplývajúce z § 92 ods. 8 bankového zákona. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu síce tvrdil, že tieto podmienky splnené boli, a to práve mali byť splnené samotnou výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, ktorú predložil v prílohe svojho vyjadrenia právny zástupca žalobcu zo dňa

22.9.2022 treťou upomienkou pokusom o zmier zo dňa 1.8.2022. Ide však o právne úkony, ktorými bol zosplatnený zvyšok dlhu a rovnako tak v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tieto úkony nemôžu nahrádzať a ani nenahrádzajú špeciálny úkon banky podľa § 92 ods. 8, ktorá je pred postúpením pohľadávky povinná informovať svojho klienta dlžníka o tom aký má dlh a vyzvať ho na zaplatenie tohto dlhu a dať mu na to potrebnú primeranú lehotu a až následne môže tento dlh postúpiť. Čiže rovnako tak neboli pred postúpením pohľadávky splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto toto postúpenie rovnako tak nebolo platné aj z tohto dôvodu, a tak isto aj tento dôvod smeruje k absencii aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

44. Z Rozsudku NS SR 8Cdo 3/2025 z 8.9.2025: „V prejednávanej veci výzva pôvodného veriteľa zo dňa 23. júla 2020 takúto konkretizáciu neobsahovala. Z tohto dôvodu ju je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon, ktorý nemohol vyvolať zamýšľané právne následky. Ak teda nedošlo k platnému a účinnému zosplatneniu úveru, nebola splnená ani podmienka pre platné postúpenie celej pohľadávky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Záver súdov nižších inštancií o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je preto správny. Dovolací súd dáva do pozornosti rozsudok Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2025, sp. zn. 1VCdo/4/2025, ktorý zjednotil rozdielnu rozhodovaciu prax senátov a prijal pre senáty najvyššieho súdu záväzný právny názor (§ 48 ods. 3 CSP) , podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškani so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ Z rozhodnutia veľkého senátu vyplýva, že banka, ktorá mieni postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi na nebankový subjekt, musí najprv platne zosplatiť svoju pohľadávku v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a okrem toho musí dlžníka vyzvať osobitnou výzvou v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Cieľom tejto osobitnej výzvy je umožniť klientovi, aby po upozornení na zámer banky postúpiť pohľadávku mal možnosť tomuto postupu zabrániť tým, že svoj dlh dodatočne uhradí. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.“

45. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

46. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

47. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

50. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Žalovaný bol v konaní plne úspešný a mal by nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak žiadne trovy mu v tomto konaní nevznikli a preto v súlade so zásadou hospodárnosti vyjadrenou už v základných zásadách Civilného sporového poriadku mu súd žiadne trovy nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Nakoľko sa žalovaný po vyhlásení rozsudku vzdal práva na odvolanie voči nemu, toto právo mu zaniklo.